

Środa, 22 maja 2013 r.

P7_TA(2013)0215

Stosowanie dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (2012/2132(INI))

(2016/C 055/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w dniu 20 października 2005 r.,
- uwzględniając Protokół w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich dołączony do Traktatu z Amsterdamu zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej, traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych („dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych”) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/114/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników („dyrektywa o usłudze powszechnej”) ⁽⁴⁾ zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW ⁽⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1718/2006/WE z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie programu wspierającego europejski sektor audiowizualny (MEDIA 2007) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat wyjaśniający Komisji w sprawie niektórych aspektów przepisów dotyczących reklamy telewizyjnej zawartych w dyrektywie „Telewizja bez granic” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/952/WE z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony małoletnich, godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi w odniesieniu do konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego oraz internetowych usług informacyjnych ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s.12.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 z 28.4.2004, s. 2.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 72.

Środa, 22 maja 2013 r.

- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie ochrony małoletnich w świecie cyfrowym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu „Kreatywna Europa” (COM(2011)0785),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 grudnia 2008 r. zatytułowany „Dążenie do dostępnego społeczeństwa informacyjnego” (COM(2008)0804),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010)0245/2),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie publicznych usług nadawczych w epoce cyfrowej: przyszłość podwójnego systemu nadawania ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2011 r. o kinie europejskim w dobie cyfrowej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie strategii na rzecz wzmocnienia praw konsumentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. dotyczącą dystrybucji utworów audiowizualnych w Unii Europejskiej ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie ochrony dzieci w świecie cyfrowym ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając zalecenie Komisji nr 2009/625/WE z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie umiejętności korzystania z mediów w środowisku cyfrowym w celu stworzenia bardziej konkurencyjnego sektora audiowizualnego i treści cyfrowych oraz integracyjnego społeczeństwa opartego na wiedzy ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 24 września 2012 r. w sprawie stosowania art. 13, 16 i 17 dyrektywy 2010/13/UE w latach 2009-2010 zatytułowane „Promowanie utworów europejskich w unijnych audiowizualnych usługach medialnych dostępnych w stałym programie i na żądanie” (COM(2012)0522),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 września 2012 r. zatytułowany „Promowanie sektora kultury i sektora kreatywnego na rzecz wzrostu gospodarczego i wzrostu zatrudnienia w UE” (COM(2012)0537),
 - uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2012 r. dotyczące stosowania dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych zatytułowane „Audiowizualne usługi medialne i urządzenia skomunikowane: dotychczasowy rozwój i perspektywy na przyszłość” (COM(2012)0203),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji i opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Prawnej i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0055/2013),
- A. mając na uwadze, że dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych jest głównym narzędziem regulacji mediów w UE;

⁽¹⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 50.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0506.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0209.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0324.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0428.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 227 z 29.8.2009, s. 9.

Środa, 22 maja 2013 r.

- B. mając na uwadze, że audiowizualne usługi medialne są w równej mierze usługami kulturalnymi i gospodarczymi;
- C. mając na uwadze, że dyrektywa ta opiera się na zasadzie neutralności technologicznej i tym samym obejmuje wszystkie usługi zawierające treści audiowizualne niezależnie od technologii wykorzystanej do dostarczenia tej treści, co zapewnia równe warunki działania wszystkim dostawcom audiowizualnych usług medialnych;
- D. mając na uwadze, że dyrektywa zapewnia swobodny przepływ audiowizualnych usług medialnych jako instrument rynku wewnętrznego i przestrzega prawa do wolności słowa i dostępu do informacji, równocześnie chroniąc cele interesu publicznego, w tym prawa autorskie, wolność mediów, wolność informacji i swobodę wypowiedzi;
- E. mając na uwadze, że dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych ma na celu uwzględnienie kulturowego charakteru audiowizualnych usług medialnych, które jako nośniki tożsamości i wartości mają szczególne znaczenie dla społeczeństwa i demokracji, oraz ma na celu zachowanie niezależnego rozwoju kultury w państwach członkowskich, przy jednoczesnym zagwarantowaniu różnorodności kulturowej w Unii, w szczególności poprzez minimalną harmonizację oraz promocję europejskich utworów audiowizualnych;
- F. mając na uwadze, że z powodu technologicznej konwergencji konsumenci będą w przyszłości w coraz mniejszym stopniu rozróżniać pomiędzy treściami linearnymi a nielinearnymi;
- G. mając na uwadze, że należy dążyć do zapewnienia równych warunków działania, ponieważ różne poziomy regulacji dla treści linearnych i nielinearnych przestają być czytelne dla konsumentów, co z kolei może prowadzić do zakłóceń konkurencji;
- H. mając na uwadze, że na rynkach audiowizualnych usług medialnych ciągle zachodzą znaczące zmiany technologiczne oraz zmiany w praktykach i modelach biznesowych, co ma wpływ na sposób dostarczania treści i dostęp widzów do niej;
- I. mając na uwadze, że dostępność audiowizualnych usług medialnych ma zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania prawa osób niepełnosprawnych i starszych do uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym UE, szczególnie w związku z rozwojem nowych platform dostarczania treści, takich jak IPTV i Connected TV;
- J. mając na uwadze, że w obliczu postępującego rozwoju technologicznego i konwergencji platform medialnych należy zwrócić szczególną uwagę na umiejętność korzystania z mediów;
- K. mając na uwadze, że zachodzące zmiany technologiczne spowodowały, że ochrona nieletnich staje się kwestią jeszcze bardziej palącą i coraz trudniejszą;
- L. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie dokonały na czas transpozycji dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych lub uczyniły to w niepełny bądź nieprawidłowy sposób;
- M. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich transpozycja art. 13 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w sprawie promowania utworów europejskich przez dostawców usług na żądanie nie ma wystarczająco nakazowego charakteru, aby spełnić określony w dyrektywie cel dotyczący różnorodności kulturowej;
- N. mając na uwadze, że w związku z tym nie jest możliwa pełna ocena wdrożenia dyrektywy ani dogłębna analiza jest skuteczności;
- O. mając na uwadze, że ekspansja audiowizualnych usług medialnych wraz z rozwojem usług hybrydowych niesie ze sobą nowe wyzwania dotyczące wielu kwestii, takich jak konkurencja, prawa własności intelektualnej, rozwój istniejących i pojawienie się nowych form handlowych przekazów audiowizualnych oraz wszechobecna reklama, która narusza integralność programu oraz stawia pod znakiem zapytania adekwatność i skuteczność dyrektywy, a także jej związek z innymi aktami prawa UE;
- P. mając na uwadze, że postanowienia art. 15 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w sprawiedliwy sposób równoważą interesy wszystkich stron przez gwarancję poszanowania prawa obywateli do dostępu do informacji po jednej stronie, i prawa do własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej po drugiej stronie;

Środa, 22 maja 2013 r.

Stan obecny

1. przypomina Komisji o jej zaangażowaniu w program inteligentnych regulacji oraz o znaczeniu przeprowadzania terminowych i stosownych kontroli ex-post prawodawstwa UE w celu zarządzania jakością regulacji podczas całego cyklu tworzenia polityki;
2. zauważa w związku z tym, iż zgodnie z art. 33 dyrektywy Komisja była zobowiązana do przedstawienia sprawozdania w sprawie stosowania dyrektywy nie później niż w dniu 19 grudnia 2011 r.;
3. zauważa, że Komisja przedłożyła sprawozdanie ze stosowania dyrektywy ze znacznym opóźnieniem w dniu 4 maja 2012 r.;
4. zauważa także, że państwa członkowskie wprowadziły dyrektywę w sposób wyjątkowo zróżnicowany;
5. podkreśla, że dyrektywa pozostaje odpowiednim instrumentem zarządzania ogólnounijną koordynacją krajowej legislacji dotyczącej wszystkich mediów audiowizualnych, zapewniającym przestrzeganie zasad zapisanych w Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;
6. zauważa w szczególności, że zasada kraju pochodzenia – o ile jest właściwie stosowana – gwarantuje nadawcom istotną przejrzystość i pewność co do ich zasad funkcjonowania;
7. ubolewa, że sprawozdanie Komisji nie ocenia potrzeby ewentualnego dostosowania dyrektywy w obliczu tych ustaleń, czego wymaga art. 33;
8. wzywa Komisję Europejską, by dopilnowała jednakowego i pełnego wdrożenia dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w państwach członkowskich, zwracając przy tym szczególną uwagę na należyte uwzględnienie szczegółowych definicji zawartych w motywach niniejszej dyrektywy przy transpozycji do prawa krajowego;
9. zdecydowanie popiera podejście neutralne pod względem technologicznym w świetle zmieniających się wzorców oglądania programów telewizyjnych oraz praktyk w zakresie ich nadawania z myślą o zaoferowaniu konsumentom większego wyboru; w związku z tym apeluje o przeprowadzenie pełnej oceny skutków obecnej sytuacji dla rynku i oceny ram regulacyjnych;
10. odnotowuje fakt, że Komisja zamierza wkrótce opublikować dokument strategiczny w sprawie konwergencji w zakresie telewizji hybrydowej i urządzeń skomunikowanych, rozpoczynając konsultacje publiczne obejmujące wszelkie aspekty związane z tymi innowacjami;
11. w przypadku przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych proponuje, by Komisja Europejska sprawdziła, czy i w jakim stopniu niejasności lub nieścisłości w definicjach spowodowały trudności w zakresie transpozycji w państwach członkowskich, tak by usunąć je w toku przeglądu;
12. zauważa, że w związku z czysto internetowym dostarczaniem treści audiowizualnych należy doprecyzować definicję „zainteresowanych stron”, uwzględniając przynajmniej telewizję publiczną i prywatną, dostawców internetu, konsumentów i twórców;
13. wzywa Komisję, by z uwagi na podwójną rolę audiowizualnych usług medialnych, będących zarówno usługami kulturalnymi, jak i gospodarczymi, nadal zapewniała ich dalsze wyłączenie z uzgodnień dotyczących liberalizacji osiągniętych w ramach negocjacji dotyczących Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS);

Dostępność

14. podkreśla, że sprawozdanie Komisji nie obejmuje w stopniu wyczerpującym zagadnienia dostępności, o czym mowa w art. 7 dyrektywy, i wyraża ubolewanie, że skuteczność przepisów wprowadzających przyjętych przez państwa członkowskie w tym zakresie nie została poddana ocenie;
15. zauważa, że w wielu państwach członkowskich nie istnieje jeszcze infrastruktura umożliwiająca świadczenie takich usług, a spełnienie tych wymogów będzie w niektórych państwach członkowskich wymagało czasu; zachęca te państwa członkowskie, których to dotyczy, do jak najszybszego rozwiązania tego problemu, tak aby umożliwić praktyczne wdrożenie art. 7;
16. wzywa Komisję do usunięcia tych niedociągnięć poprzez dokonywanie regularnego przeglądu środków podjętych przez państwa członkowskie oraz oceny ich skuteczności, tak by zapewnić stałe zwiększanie dostępności audiowizualnych usług medialnych;

Środa, 22 maja 2013 r.

17. podkreśla, że w coraz bardziej cyfrowym otoczeniu publiczne usługi medialne odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu obywatelom możliwości dostępu do informacji w internecie, a także przyznaje w tym względzie, że świadczenie usług internetowych przez media publiczne przyczynia się bezpośrednio do realizowania ich zadania;
18. jest zdania, że koncentracja własności mediów może naruszać wolność informacji, zwłaszcza prawo do otrzymywania informacji,
19. uważa zatem, że należy znaleźć odpowiednią równowagę między celami tej dyrektywy a potrzebą zapewnienia swobody dystrybucji i dostępu do treści, żeby zapobiec ryzyku koncentracji i utraty różnorodności;
20. uznaje istnienie różnych modeli biznesowych służących finansowaniu treści i podkreśla znaczenie przystępności dostępu dla poszczególnych konsumentów;
21. zauważa potrzebę zwiększenia dostępności programów, w szczególności programów dostarczanych jako usługa na żądanie, poprzez dalszy rozwój m.in. dźwiękowego opisu obrazu, głosowych list dialogowych, języka migowego i nawigacji, w szczególności elektronicznego przewodnika po programach;
22. uznaje ponadto, że państwa członkowskie powinny zachęcać podlegających ich jurysdykcji dostawców audiowizualnych usług medialnych i producentów urządzeń pomocniczych, by zwiększali dostępność świadczonych przez nich usług, przede wszystkim dla osób starszych i niepełnosprawnych, na przykład osób z upośledzeniami wzroku lub słuchu,
23. przyjmuje z zadowoleniem zaangażowanie komisarza Barniera w obecne negocjacje związane z traktatem w sprawie ograniczeń stosowania praw autorskich i wyjątków dotyczących osób niedowidzących i osób z zaburzeniami odczytu druku;
24. wzywa Komisję do zadbania o ogólną dostępność pomocy dla osób niedowidzących w dostępie do produktów i usług audiowizualnych;
25. uważa, iż należy przeformułować art. 7 dyrektywy w taki sposób, aby nadać jego brzmieniu bardziej zdecydowany, wiążący charakter i zobowiązać dostawców usług medialnych do zagwarantowania dostępności ich usług dla osób niepełnosprawnych;
26. podkreśla jednak, że rynek usług nielinearnych znajduje się na stosunkowo wczesnym etapie rozwoju, dlatego jakiegokolwiek nowe obowiązki nakładane na dostawców usług muszą to odzwierciedlać;

Prawo wyłączności i krótkie relacje informacyjne

27. wzywa Komisję Europejską, aby w kolejnym sprawozdaniu w sprawie stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych oceniła, czy państwa członkowskie wdrożyły tę dyrektywę, zachowując niezbędną i istniejącą równowagę między respektowaniem zasady swobodnego dostępu do informacji, zwłaszcza w odniesieniu do wydarzeń będących przedmiotem dużego zainteresowania opinii publicznej, a ochroną praw własności;
28. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji i Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do wykładni art. 14 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych; apeluje o stałą szeroką interpretację pojęcia „wydarzenia uznawane za wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym”, obejmującego wydarzenia sportowe i rozrywkowe będące przedmiotem ogólnego zainteresowania, a także zachęca państwa członkowskie do opracowania wykazu takich wydarzeń;
29. wzywa Komisję Europejską, aby w kolejnym sprawozdaniu oceniła również, w jaki sposób państwa członkowskie wdrożyły art. 15 dyrektywy, przyglądając się bardziej szczegółowo, jak państwa członkowskie dbają o to, by wydarzenia będące przedmiotem dużego zainteresowania opinii publicznej, transmitowane na zasadzie wyłączności przez nadawcę podlegającego ich jurysdykcji, były przedmiotem krótkich relacji w programach ogólnoinformacyjnych;
30. wyraża nadzieję, że stosując art. 15 dyrektywy, państwa członkowskie będą dbać o to, by dzięki krótkim relacjom w programach ogólnoinformacyjnych pokazywać różnorodne wydarzenia będące przedmiotem dużego zainteresowania opinii publicznej;

Środa, 22 maja 2013 r.

Promocja europejskich utworów audiowizualnych

31. podkreśla, że o ile większość państw członkowskich przestrzega przepisów dotyczących promocji utworów europejskich, to nadal priorytet mają utwory krajowe, a odsetek niezależnych programów w telewizji stale maleje;
32. wyraża ubolewanie, że dostarczone dane nie wystarczają do sformułowania żadnych wniosków na temat promocji utworów europejskich przez dostawców usług na żądanie;
33. w związku z tym wzywa, by wymóg sprawozdawczości dotyczący utworów europejskich obejmował przynajmniej podział na kategorie, takie jak produkcja kinowa, fikcyjna i niefikcyjna produkcja telewizyjna oraz formaty show i formaty rozrywkowe, a także podział według sposobów rozpowszechniania, i nalega, by państwa członkowskie dostarczyły odpowiednie dane w tym zakresie;
34. podkreśla brak szczegółowego sprawozdania na podstawie art. 13 dyrektywy dotyczącego podwójnego zobowiązania do promowania w ramach usług na żądanie produkcji utworów europejskich oraz dostępu do nich i wzywa Komisję do wyjaśnienia tej kwestii, zwracając jednocześnie uwagę, że usługi te znajdują się wciąż na początkowym etapie rozwoju, w związku z czym trudno jest wyciągać wnioski na temat skuteczności kryteriów promowania stosowanych do usług na żądanie;
35. w związku z tym wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do podjęcia pilnych działań w celu zapewnienia skutecznego wdrożenia art. 13 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych;
36. wzywa państwa członkowskie do podjęcia skutecznych działań w celu promowania lepszej synergii między organami regulacyjnymi, dostawcami audiowizualnych usług medialnych i Komisją, tak by filmy europejskie docierały do większej liczby widzów zarówno w UE, jak i poza nią za pośrednictwem usług linearnych oraz nielinearnych;
37. zaleca zwiększenie roli Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego, gdyż byłoby to odpowiednim rozwiązaniem dla kwestii gromadzenia danych dotyczących promowania europejskich utworów audiowizualnych;

Programy niezależne

38. podkreśla znaczenie zadowalającego wdrożenia art. 17 dyrektywy dotyczącego średniego czasu nadawania utworów europejskich wyprodukowanych przez niezależnych producentów i kładzie nacisk na niezależność państw członkowskich w tym względzie; zachęca państwa członkowskie i nadawców do przekraczania minimalnego pułapu 10 % sugerowanego w dyrektywie;

Ochrona niepełnoletnich

39. zauważa inicjatywy samoregulacji i kodeksy postępowania mające na celu ograniczenie narażenia dzieci i osób niepełnoletnich na reklamę i marketing artykułów żywnościowych, takie jak inicjatywy i kodeksy zainicjowane w ramach stworzonej przez Komisję platformy UE ds. żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia;
40. dostrzega wysiłki branży reklamowej i uczestników inicjatywy EU Pledge, które podjęto w odpowiedzi na apel zawarty w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych, aby wprowadzić kodeksy postępowania odnoszące się do przekazów handlowych, które towarzyszą programom dla dzieci lub są w nich zawarte oraz dotyczą żywności i napojów o wysokiej zawartości tłuszczu, cukru i soli;
41. podkreśla, że inicjatywy współregulacji i samoregulacji, szczególnie w dziedzinie reklamy skierowanej do niepełnoletnich, nie tylko w związku z nową strategią Komisji poświęconą społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, definiowanej jako „odpowiedzialność przedsiębiorstw za ich wpływ na społeczeństwo”, stanowią krok naprzód w porównaniu z poprzednio istniejącą sytuacją, ponieważ dzięki nim można szybciej reagować na zmiany w dynamicznie rozwijającym się świecie mediów;
42. zauważa jednak, że takie inicjatywy nie zawsze mogą być wystarczająco skuteczne we wszystkich państwach członkowskich i powinny być traktowane jako uzupełnienie przepisów prawnych służące realizacji celów dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, szczególnie w środowisku internetowym;
43. podkreśla, iż zasadniczą kwestią jest odpowiednie wyważenie środków dobrowolnych i obowiązkowych regulacji w tym zakresie;

Środa, 22 maja 2013 r.

44. podkreśla zatem, że takie inicjatywy należy regularnie kontrolować, aby zapewnić ich egzekwowanie wraz z przysyłymi prawnie wiążącymi wymaganiami, które mogą być niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony niepełnoletnich;

45. wzywa Komisję, by w przypadku by w przypadku przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych wzmocniła znaczenie tych stosunkowo nowych instrumentów regulacji w dziedzinie ochrony niepełnoletnich w środowisku medialnym oraz regulacji w dziedzinie reklamy; jednocześnie nie rezygnując z uregulowań krajowych lub nadzoru krajowego;

46. wzywa państwa członkowskie, aby w dalszym ciągu zachęcały dostawców audiowizualnych usług medialnych do opracowywania kodeksów postępowania poświęconych niewłaściwym handlowym przekazom audiowizualnym w programach dla dzieci;

47. wzywa Komisję do rozważenia, w jaki sposób można rozszerzyć podstawowe wymagania dyrektywy mające zastosowanie do usług nielinearnych na inne treści i usługi internetowe, które aktualnie pozostają poza jej zakresem stosowania, lub jakie kroki należy podjąć, aby stworzyć równe warunki działania dla wszystkich zainteresowanych stron; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu wyników tych rozważań najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r.;

48. uznaje osiągnięcia państw członkowskich pod względem ochrony przed treściami nawołującymi do nienawiści ze względu na rasę, płeć, narodowość czy religię;

49. podkreśla potrzebę przeprowadzenia paneuropejskiego badania porównawczego w celu lepszego zrozumienia, jak zmieniają się zachowania dzieci, nastolatków i dorosłych w zakresie konsumpcji przekazów medialnych; jest przekonany, że takie badanie przyniosłoby korzyści decydentom z sektora audiowizualnego na szczeblu UE i w państwach członkowskich;

Reklama

50. zauważa, że w kilku państwach członkowskich przekroczone 12-minutowy limit czasu emisji reklam na godzinę;

51. nalega na odpowiednie państwa członkowskie, by w tym względzie w pełni, poprawnie i niezwłocznie wprowadziły w życie przepisy dyrektywy;

52. jest zdania, że udział spotów reklamowych i spotów telesprzedazowych nie powinien przekraczać 12 minut na godzinę;

53. wyraża zaniepokojenie faktem, że w niektórych państwach członkowskich dwunastominutowe ograniczenie jest regularnie naruszane;

54. nalega na Komisję, by obok skutecznej kontroli obowiązujących regulacji dotyczących ilościowych i jakościowych przepisów dotyczących reklamy uwzględniła również przysłe wyzwania, takie jak Connected TV, w odniesieniu do konkurencyjności i zrównoważonego finansowania audiowizualnych usług medialnych;

55. podkreśla w szczególności konieczność kontrolowania formatów komercyjnych realizowanych w celu obejścia tego ograniczenia, zwłaszcza ukrytych handlowych przekazów audiowizualnych, które mogą dezorientować konsumentów;

56. wzywa Komisję do jak najszybszego przedłożenia koniecznych wyjaśnień dotyczących problemów stwierdzonych w obszarze przekazów handlowych, związanych ze sponsorowaniem, promocją własną i lokowaniem produktu;

57. wzywa Komisję do przeanalizowania skuteczności istniejących regulacji i nadzorowania przestrzegania zasad dotyczących reklam kierowanych do dzieci i niepełnoletnich;

58. apeluje ponadto o zakaz emitowania szkodliwych reklam opisanych w art. 9 dyrektywy w programach dla dzieci i młodzieży; zaleca przeanalizowanie „dobrych praktyk” niektórych krajów w tej dziedzinie jako podstawy dla przyszłej reformy ram prawnych;

59. ubolewa, że konieczna aktualizacja komunikatu wyjaśniającego na temat niektórych aspektów przepisów dotyczących reklamy telewizyjnej nie została dotychczas dokonana;

Środa, 22 maja 2013 r.

60. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja ma zamiar w 2013 r. uaktualnić swój komunikat wyjaśniający dotyczący niektórych aspektów przepisów o reklamie telewizyjnej;

Umiejętność korzystania z mediów

61. odnotowuje ustalenia Komisji dotyczące poziomu umiejętności korzystania z mediów w państwach członkowskich;

62. zauważa, że znacznie zwiększyły się możliwości dostępu do kanałów i oferta usług audiowizualnych;

63. podkreśla, że w celu osiągnięcia prawdziwie jednolitego rynku cyfrowego w Europie potrzeba dalszych wysiłków na rzecz podnoszenia wśród obywateli umiejętności korzystania z mediów, i wzywa Komisję i państwa członkowskie do upowszechniania umiejętności korzystania z mediów wśród obywateli UE – w szczególności wśród dzieci i niepełnoletnich – poprzez inicjatywy i skoordynowane działania, tak aby zwiększyć poziom krytycznego rozumienia audiowizualnych usług medialnych i stymulować debatę publiczną oraz uczestnictwo obywateli, przy jednoczesnym zachęcaniu do aktywnego uczestnictwa wszystkich zainteresowanych stron, szczególnie przedsiębiorstw z branży medialnej;

64. w szczególności zachęca państwa członkowskie do uwzględniania umiejętności korzystania z mediów, a zwłaszcza z mediów cyfrowych, w odpowiednich programach nauczania;

Wyzwania przyszłości

65. wyraża ubolewanie, że Komisja tylko częściowo wypełniła swoje zobowiązania z zakresu sprawozdawczości, przestrzegając art. 33 dyrektywy, i wzywa do złożenia sprawozdania tymczasowego przed kolejnym sprawozdaniem Komisji ze stosowania dyrektywy;

66. wzywa państwa członkowskie do ściślejszej współpracy i koordynacji w ramach Komitetu Kontaktowego ustanowionego na mocy art. 29 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, z myślą o zwiększeniu skuteczności i spójności wdrażania;

67. wzywa Komisję do ścisłego śledzenia rozwoju usług hybrydowych w UE, szczególnie Connected TV, oraz do określenia w zielonej księdze o Connected TV różnych kwestii powiązanych z tą usługą oraz ich dalszego opracowania w oparciu o konsultacje społeczne;

68. zwraca się do Komisji, by przeprowadzając konsultacje społeczne dotyczące telewizji hybrydowej, rozważyła takie kwestie jak: normalizacja, technologiczna neutralność, wyzwania związane ze zindywidualizowanymi usługami (szczególnie dla osób niepełnosprawnych), problemy związane z bezpieczeństwem „multi-cloud”, dostępność dla użytkowników, ochrona dzieci i godność ludzka.

69. wzywa Komisję Europejską do zapoznania się w szczególności z wątpliwościami dotyczącymi stosowania pojęcia „audiowizualne usługi medialne dostępne na żądanie” oraz do precyzyjniejszego sformułowania tego pojęcia z myślą o poprawie spójności aktów prawnych UE, które mają znaczenie dla usług audiowizualnych dostępnych na żądanie, oraz przy uwzględnieniu spodziewanych przyszłych zmian konwergencji mediów, aby skuteczniej realizować cele regulacyjne dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych;

70. jest przekonany, że biorąc pod uwagę praktyki rynkowe dostawców usług medialnych i operatorów platform oraz coraz bardziej zaawansowane możliwości technologiczne, konieczny jest lepszy poziom ochrony danych ujednolicony w obrębie całej UE i przewidujący jako zasadę dalsze anonimowe korzystanie z audiowizualnych usług medialnych;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
